

tale nogen Forventning om, at den Foranstaltning, jeg her har tilladt mig at foreslaa i Forslag til Lov om Tillæg til Loven om Valutacentralen, alene skulde være tilstrækkelig til at bringe os ind i den gunstigere Stilling, som det før eller senere maa være vort Ønske at komme ind i. Der kan blive Tale om fortsat at øve den Indfyldelse, som allerede er paabegyndt, med Hensyn til Kreditindskrænkninger, og det er Ministeriets Pligt ogsaa fortsat at følge Udviklingen paa dette Omraade, ligesom naturligvis ogsaa andre Spørgsmaal her kan komme i Betragtning og maa være Genstand for fortsatte Overvejelser. Men det er ganske utvivlsomt rigtigt, at man bør begynde med den udvidede Virksomhed, som jeg her foreslaar tillagt Valutacentralen, og efter at have set denne virke vil det være formaalstjenligt at fortsætte Overvejelserne om, hvorvidt mere er nødvendigt, og hvad der da efterhaanden kan bringes i Anvendelse for at hidføre den Bedring i Tilstandene, som jeg haaber hele Rigsdagen er enig om, det maa være Formaalet at tilvejebringe nu i den nærmeste Tid.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale dette Lovforslag om Udvidelsen af Valutacentralens Opgaver til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Finansministeren har Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal tillade mig for det ærede Ting at fremsætte *Forslag til Lov om en ekstraordinær Formueafgift til Staten til Afdrag paa Statens Gæld.* Dette Lovforslags Regler angaaende Satserne er i Overensstemmelse med de Regler, der var fremme under Forhandlingerne i Folketingets Valutaudvalg, og gaar ud paa, at en Formue paa 50 000 Kr. ikke kommer ind under Formueafgiften, og at der i andre Formuer fradrages 50 000 Kr., forinden Beskatningen foretages, hvorefter der fastsættes en Rateskala for Formuebeskatningen. Hvad denne Rateskalas Virkninger angaar, vil jeg i Stedet for at oplæse selve Skalaen meddele, hvorledes de forskellige Formuestørrelser vil blive ramt af Afgiften. Formuer paa 50 000 Kr. og derunder falder altsaa ikke ind under Afgiften. En Formue paa 60 000 Kr. vil faa en Afgift paa 1 pCt., en Formue paa 70 000 Kr. en Afgift paa 1,9 pCt., en Formue paa 80 000 Kr. en Afgift paa 2,6 pCt., en Formue paa

90 000 Kr. en Afgift paa 3,3 pCt., en Formue paa 100 000 Kr. en Afgift paa 4 pCt., en Formue paa 200 000 Kr. en Afgift paa 7,5 pCt., en Formue paa 500 000 Kr. en Afgift paa 10,2 pCt., en Formue paa 1 Mill. Kr. en Afgift paa 11,6 pCt., en Formue paa 5 Mill. Kr. en Afgift paa 13,5 pCt., en Formue paa 10 Mill. Kr. en Afgift paa 14,3 pCt. og en Formue paa 20 Mill. Kr. en Afgift paa 15,1 pCt. Afgiften skal beregnes af de Formueansættelser, som har fundet Sted i indeværende Aar, men da de ikke foreligger saaledes, at jeg kan sige, hvor meget disse Satser kan indbringe, har jeg maattet anvende Tallene fra Opgivelsen af Formuerne pr. 1. Januar 1922, og efter de da stedfundne Formueansættelser vilde de her foreslaaede Satser indbringe en samlet Afgift til Staten af 444 Mill. Kr.

Med Hensyn til Udredelsen af Afgiften foreslaas det, at den normalt skal fordeles paa 6 Aar med $\frac{1}{6}$ aarlig, og at Afgiften hvert Aar skal forfalde 1. December, altsaa første Gang den 1. December 1924. Ved en saadan Fordeling af Betalingen paa en Aarrække vil, som man vil forstaa, de nævnte Satser være langt lettere at udrede. For baandlagte Kapitaler vil der muligvis være Grund til at antage, at Udredelsen i Løbet af 6 Aar vilde kunne berede Vanskeligheder, og det foreslaas derfor, at for disse Kapitalers Vedkommende skal Formueafgiften kunne udredes i Løbet af lige saa mange Aar, som Afgiftsprocenten andrager. Hvis Afgiftsprocenten altsaa er 10, vil der blive en Betalingstid af 10 Aar, hvis Afgiftsprocenten er 14, en Betalingstid af 14 Aar. Paa den Maade vil man for disse Kapitalers Vedkommende faa en aarlig Afgiftsbetaling af 1 pCt. Denne Udsættelse af Betalingen af Afgiften er naturligvis ikke tvungen. Skulde nogen ønske at betale den paalignede Afgift, som paalignes een Gang for alle, paa et tidligere Tidspunkt end det i Betalingsreglerne fastsatte, er der naturligvis aabnet Adgang dertil, og hvis dette sker, udredes der en Rentegodtgørelse, som er sat til 6 pCt. Jeg vil gaa ud fra, at denne Rentegodtgørelse, samtidig med at den falder forlods for den egentlige normale Betalingstid, som ellers er fastsat i Lovforslaget, vil give en Fordel, som kan bevirke, at nogle Personer, som er i Stand dertil, vil foretrække at betale paa et tidligere Tidspunkt og maaske betale hele Afgiften paa een Gang. Efter Forslagets Regler er der ingen Tvivl om, at det vil være en god Fi-